

ikke den kriminalitet, der måtte have tilknytning til ekstreme foreninger.

Endelig var et redskab, der kun i særlige undtagelsestilfælde tages i brug i et demokratisk samfund.

Når dette er sagt, er der også grund til at fremhæve, at regeringen naturligvis er meget opmærksom på, om der i særlige tilfælde kan være behov for efter grundlovens regler at skride ind over for visse foreninger. Regeringen har således tidligere taget initiativ til at få undersøgt, om der netop i forhold til Hizb-ut-Tahrir kan være grundlag for at skride ind efter grundlovens § 78 og søge foreningen opløst ved dom. Rigsadvokaten afgav som bekendt en grundlig redegørelse herom i januar 2004. Rigsadvokaten fandt i den forbindelse, at der ikke var grundlag for at søge foreningen Hizb-ut-Tahrir opløst ved dom, idet der ikke ville kunne føres det fornødne bevis for, at betingelserne i grundlovens § 78 for opløsning af foreningen var opfyldt. Denne konklusion betød, at der ikke var noget grundlag for at indlede en opløsnings sag mod Hizb-ut-Tahrir.

Siden Rigsadvokaten afgav den nævnte redegørelse, er der som bekendt fremkommet nye oplysninger i sagen. Jeg har således i forlængelse af den tidligere nævnte dom af 28. februar 2007 fra Østre Landsret, hvor en talsmand for Hizb-ut-Tahrir blev idømt 60 dages fængsel, anmodet Rigsadvokaten om at overveje, om landsrettens dom giver Rigsadvokaten anledning til på ny at undersøge, om der er grundlag for at søge foreningen Hizb-ut-Tahrir opløst ved dom. Rigsadvokaten overvejer for tiden dette spørgsmål. Rigsadvokaten har over for Justitsministeriet oplyst, at det i den forbindelse indgår, om der ud over den nævnte dom i øvrigt skulle foreligge nye oplysninger om Hizb-ut-Tahrir, der kunne give grundlag for at iværksætte en ny undersøgelse af sagen. Jeg kan i den forbindelse bl.a. nævne, at Rigsadvokaten over for Justitsministeriet har oplyst, at man på baggrund af en artikel i Morgenavisen Jyllands-Posten i april måned i år har taget skridt til at få afhørt et tidligere medlem af Hizb-ut-Tahrir bl.a. med henblik på om muligt at få uddybet de oplysninger om pengeoverførsler, som kom frem i forbindelse med det pågældende interview. De oplysninger, der måtte fremkomme ved en afhøring af den pågældende, vil, som jeg også tidligere har oplyst over for Folketinget, blive inddraget i Rigsadvokatens vurdering af, om der er anledning til

at indlede en ny undersøgelse af, om der er grundlag for at søge Hizb-ut-Tahrir opløst ved dom.

Rigsadvokatens redegørelse for, om der er grundlag for at indlede en ny undersøgelse på linje med den undersøgelse, som tidligere blev gennemført, forventes at foreligge i slutningen af maj i år. Hvis Rigsadvokaten i sin kommende redegørelse, som jeg som nævnt har anmodet om, finder, at der er grundlag for at iværksætte en ny undersøgelse af, om Hizb-ut-Tahrir bør søges opløst ved dom, vil regeringen, som jeg allerede har givet udtryk for over for Folketinget, naturligvis følge en sådan indstilling. Her og nu må vi dog afvente resultatet af Rigsadvokatens redegørelse.

Samtidig vil jeg gerne gentage, hvad jeg også tidligere har givet udtryk for, nemlig at det er regeringens opfattelse, at hvis man skal tage så ekstraordinære skridt som at søge foreningen Hizb-ut-Tahrir opløst ved dom, må det forudsættes, at der kan føres bevis for, at Hizb-ut-Tahrir har et ulovligt formål.

Fra regeringens side kan vi derfor ikke give vores tilslutning til det fremsatte beslutningsforslag, som pålægger regeringen under alle omstændigheder at søge foreningen Hizb-ut-Tahrir opløst ved dom.

KL 17:46

Beslutningsforslaget omhandler også spørgsmålet om nedlæggelse af et foreløbigt forbud mod Hizb-ut-Tahrir.

Som jeg tidligere har redegjort for her i Folketinget, bl.a. i forbindelse med behandlingen af tidligere beslutningsforslag om opløsning af Hizb-ut-Tahrir ved dom, er det ikke overladt til regeringens frie politiske skøn, om der skal nedlægges et foreløbigt forbud mod en forening. En justitsminister kan således efter grundloven kun nedlægge et foreløbigt forbud mod en forening, hvis de retlige betingelser herfor er opfyldt. Det betyder bl.a., at der skal foreligge et ordentligt bevismæssigt grundlag, før der kan nedlægges et foreløbigt forbud. En regering, der skal overholde grundloven, kan således ikke bare fare ud og nedlægge forbud uden at have et sådant grundlag, og det har vi ikke på nuværende tidspunkt, hvor vi som nævnt venter på Rigsadvokatens redegørelse i sagen.

For kort at opsummere kan jeg sige, at regeringen af de grunde, som jeg har anført, ikke kan støtte beslutningsforslaget, som pålægger regeringen under alle omstændigheder at søge foreningen Hizb-ut-Tahrir opløst ved dom. Det er